

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Mijn volk is uitgeroeid, omdat het zonder kennis is. (Hos. 4 : 6)

Het volk dan, dat geen verstand heeft zal omgekeerd worden. (Hos. 4 : 14.)

No. 24.

15 December 1905.

10de Jaargang.

STRALEN VAN LEVEND LICHT.

DOOR CHARLES W. PENROSE.

No. 8.

HET BOEK VAN MORMON.

De Amerikaansche Indianen.

„De waarheid zal uit de aarde spruiten, en gerechtigheid zal van den hemel nederzien.” Aldus profeteerde de Psalmist (Ps. 85 : 12). Dit moge beschouwd worden als een zinnebeeldige uitdrukking, maar zij is in de 19de eeuw letterlijk in vervulling getreden. Te midden van de geschillen over de beteekenis van vele gedeelten van den Bijbel, die onder predikers en godsdienstbelijders zooveel ergernis en bittere gevoelens hebben veroorzaakt, is uit de aarde voortgekomen een heilig verslag, bevattende goddelijke waarheden in zulke duidelijke, eenvoudige woorden, dat zij de gemoederen der geloovigen tot beslissing brengen betreffende de geschilpunten die de wereld der godgeleerdheid in roering gehouden hebben. Toen het Amerikaansche vasteland door Columbus en anderen, aangedreven tot het oversteken der groote wateren om naar onbekende landen te zoeken, ontdekt werd, vonden zij het Westelijke halfond in het bezit van een donkerkleurig ras, dat uit verschillende volksstammen bestond, maar klaarblijkelijk van een en denzelfden oorsprong was. Daar zij in hunne kenmerken verschilden van het blanke, het zwarte en het geele ras en van al de Europeesche, Aziatische en Ethiopische takken van het menschelijk geslacht, werd hun oorsprong een punt van nieuwsgierigheid en wetenschappelijk onderzoek. Men kwam tot het algemeen besluit, dat hunne voorouders in een ver verleden tijdperk uit het een of andere deel van het Oostelijke halfond waren weggetrokken, maar wanneer, hoe, of waarom deze verhuizing had plaats gehad, bleef een diep raadsel.

De Ontdekking van een Verslag.

Maar in het jaar 1829 werd in den Staat New-York een boek uitgegeven, met de verklaring dat het eene vertaling was van metalen platen, door een jong man in de helling van een heuvel in dien Staat gevonden, waar een engel Gods hem de bewaarplaats had aangeduid; hij werd in het werk der vertaling geïnspireerd om het op die platen gegraveerde beeldschrift te ontcijferen, met behulp van een instrument, bij de platen gevonden, en genaamd de Urim en Thummim. De platen zagen er uit als goud, waren niet zoo dik als gewoon blik, van afmeting zes bij zeven duim, en waren op beide zijden beschreven en als een boek samengebonden met drie ringen in den rug. Volgens het bevel van den hemelschen gezant ging de jonge man, Joseph Smith, zoo stil mogelijk te werk om de moeilijke taak, die hem was opgelegd, te volbrengen. Daar hij maar weinig geleerd was, nam hij de hulp van een schrijver, om woord voor woord hetgeen hij dicteerde neer te schrijven. Het nieuws van de ontdekking werd echter ruchtbaar, en de bespottung van beide, de predikers en het volk, werd gevolgd door pogingen tot geweld, zoodat de platen, zoowel als de vertaler, van plaats tot plaats moesten in veiligheid gebracht worden.

De Schriftteekens gecertificeerd.

Een landbouwer, Martin Harris, die belang stelde in het werk, ontving van Joseph Smith een afschrift van eenige der hiëroglÿphen, met hare vertaling. Deze bracht hij naar New-York en legde ze aan eenige taalkundigen voor, o. a. aan Prof. Anthon, die, na ze onderzocht te hebben, ze voor echte schriftteekens, en de vertaling, voor zoover hij kon bepalen, voor nauwkeurig verklaarde. Tot dit einde schreef hij een certificaat, en gaf het aan Martin Harris. Maar toen hij hem ondervroeg hoe de jonge man in het bezit van het verslag, dat deze schriftteekens bevatte, gekomen was, vernam hij, dat het hem door een engel Gods was geopenbaard. Toen verzocht hij M. Harris om hem het certificaat, dat hij hem gegeven had, te laten zien. Toen hij het wederom in handen had, verscheurde hij het, verklarende dat zulk iets, als engelen uit den hemel, heden ten dage niet bestond, maar dat, indien men hem het boek bracht, hij zou trachten het te vertalen. Daar een deel van het verslag verzegeld was, gaf Martin Harris hem dit te kennen, waarop hij uitriep: „Ik kan geen verzegeld boek lezen.” Zooals men hierna zal zien, vervulde hij onbewust eene profetie der Schrift.

De Inhoud van het Boek.

Het niet-verzegelde gedeelte van het verslag was eindelijk in de Engelsche taal overgezet door Joseph Smith, en vormde een boekdeel van ongeveer 600 pagina's, dat in het licht gegeven werd als het *Boek van Mormon*. Deze titel werd er aan gegeven, omdat een profeet met name Mormon, omtrent vierhonderd jaren na Christus, op bevel

van God verzamelde en verkortte de verslagen van profeten die op het Amerikaansche vasteland geleefd hadden vanaf omtrent 600 jaren vóór Christus, toen eene kolonie Israëlieten uit Palestina over de wateren geleid werd en aangroeide tot een talrijk volk, de voorouders van het tegenwoordige ras der Amerikaansche Indianen. Het verhaal van hunne reizen, hunne vestiging op het Westelijke halfrond, de openbaringen Gods aan hen, hunne verdeling in afzonderlijke stammen als gevolg van goddeloosheid, de wijze waarop de tint hunner huid werd veranderd, hunne oorlogen, hunne werken, hunne gebouwen, hunne gewoonten, hunne taal, de woorden hunner profeten worden alle met groote duidelijkheid in het Boek van Mormon gegeven. Een verslag van een bezoek van onzen Heere Jezus Christus aan dit volk na Zijne opstanding, is er ook opgeteekend, door welk bezoek Hij Zijne eigene voorspelling vervulde, die beschreven is in Joh. 10:16: „Ik heb nog andere schapen, die van dezen stal niet zijn; deze moet Ik ook toebrengen; en zij zullen Mijne stem hooren, en het zal worden ééne kudde, en één herder.” Dat deze „andere schapen” niet de Heidenen waren, zooals vrij algemeen wordt gemeend, is duidelijk door de verklaring van Christus: „Ik ben niet gezonden, dan tot de verlorene schapen van het huis Israëls.” (Matth. 15:24). Hij vestigde Zijne kerk onder hen, verordeneerde Twaalf Apostelen, en gaf hun hetzelfde Evangelie, dezelfde volmacht, gaven, macht, verordeningen en zegeningen, die Hij aan Zijne „schapen” op het Oostelijke halfrond gaf. Aldus is de volheid van het Evangelie vervat in het Boek van Mormon, dat als een getuige staat van de waarheid van den Bijbel. De twee boeken steunen elkander, en de twee vereenigd geven aan een ongeloofige wereld getuigenis dat Jezus van Nazareth is de Christus, de Zoon van den Eeuwigen God en de Verlosser der wereld.

Van den Toren van Babel.

Dit verslag bevat ook de geschiedenis van eene kolonie door den Heere naar het Westelijke vasteland geleid, ten tijde van de verstrooijing van het volk van het Land van Sinear en de verwarring der spraak, toen het bouwen van den Toren van Babel werd gestaakt. De ruïnen van hunne steden en tempelen en vestingwerken, door reizigers en oudheidkundigen sedert de uitgave van het Boek van Mormon ontdekt, zijn stille maar sterke getuigen van de waarachtigheid van het verslag. Ieder volgend jaar brengt verdere bewijzen van dezen aard aan het licht, die eene wolk van getuigenissen van de goddelijke zending van den Profeet, Ziener en Vertaler Joseph Smith vormen. Het Boek van Mormon is sedertdien in vele talen overgezet en is aan het kritisch oordeel van de godsdienst- en wetenschappelijke wereld onderworpen geworden, en nog is niemand in staat geweest om aan te toonen, waarin het met de Joodsche Schriften of met de door het wetenschap-

pelijk onderzoek en het vorschen der oudheidkundigen aan het licht gebrachte feiten in tegenstrijd is. En nochtans werd het in de vorige eeuw tevoorschijn gebracht door een ongeletterd jongeling, onbekend met de wereld, in landelijken eenvoud opgevoed, zonder toegang tot de literatuur van zijnen tijd, en zelf zonder de gewone ontwikkeling van den huidige schoolknaap.

Een Bewijs van Goddelijke Inspiratie.

Volgens het Boek van Mormon waren de menschen, die van Jeruzalem naar het Amerikaansche vasteland reisden en de geslachtregisters hunner vaders en de geschriften der wet en der Profeten medenam, van den stam van Jozef door Efraïm en Manasse, en werden uit Palestina geleid toen Zedekia koning van Juda was. In het bijhouden van het verslag, dat later door den Profeet Mormon werd verkort, gebruikten zij de geleerdheid der Joden en de taal der Egyptaren. Hun beeldschrift en hiërogllyphen werden echter veranderd en gewijzigd, zoodat de schriftteekens, op de platen aan Joseph Smith geopenbaard, waar zij ongeveer 1400 jaren verborgen hadden gelegen, verbeterd Egyptisch waren. Hoe deze ongeleerde jongeling bekwaam was om zulk een belangrijk en gewichtig werk tot stand te brengen, tenzij het was door de inspiratie van den Almachtigen God en door de genoemde middelen, blijft voor de ongeloofigen een raadsel. Een langen tijd beweerden vijanden van het werk, dat zekere Salomon Spaulding een verhaal heeft geschreven, waarvan het manuscript op een onverklaarbare wijze in de handen van Joseph Smith viel, die het overwerkte als het Boek van Mormon. Maar dit dwaze vertelsel heeft zijn doel niet getroffen, want eenige jaren geleden is het manuscript Spaulding aan het licht gekomen, en is nu in bewaring van de Bibliotheek van het Oberlin College, in Ohio, en blijkt zoo zeer van het Boek van Mormon te verschillen als *Aladin's Wonderlamp* verschilt van den Bijbel.

Oude Profetiën vervuld.

De bewoning van Amerika door het zaad van Jozef, die naar Egypte verkocht was, brengt de zegening door den Patriarch Jakob op de hoofden van Jozef en diens zonen uitgesproken, in vervulling, (zie Genesis 48, en 49 : 22—26), en de zegening door den Profeet Mozes uitgesproken (Deut. 33 : 13—17).

Het geschiedkundige gedeelte van het Boek van Mormon toont dat het Amerikaansche vasteland, bedekt door „eene volle menigte van volkeren,” het „gezegende land” is dat aan Jozef werd beloofd, behalve zijn deel in Kanaän. Daar worden gevonden de „eeuwige heuvelen” en de „oude bergen,” „het uitnemende des hemels” en „het uitnemendste der aarde,” en al de kenmerken van het land waarheen de takken van den „vruchtbaren tak” „over den muur” zouden loopen, zooals Jakob voorspelde. Dat het woord des Heeren, aan het zaad van Efraïm zou

gegeven worden, kan men zien in Hosea 8 : 11, 12: „Omdat Efraïm de altaren vermenigvuldigd heeft tot zondigen, zoo zijn hem de altaren geworden tot zondigen. Ik schrijf hem de voortreffelijkheden mijner wet voor; maar die zijn geacht als wat vreemds.” Het voortkomen van het Boek van Mormon werd door Jesaja, den Profeet, voorspeld (Jes. 29 : 4-19). Het is de stem van een gevallen volk, fluisterende „uit het stof.” Het is gekomen in een tijd wanneer de wereld „dronken is, maar niet van wijn,” waggelende onder den invloed van valsche leerstellingen, en zonder profeten en zieners. Het is het „wonderlijk en wonderbaarlijk” werk, dat de Heere tot stand zou brengen om degenen te verwarren die de dingen omgekeerd hadden en die Hem dienden met hunnen mond, terwijl hunne harten verre van Hem waren.

De Woorden van Jesaja en Ezechiël.

De woorden van het boek, zeide Jesaja, zouden voor een geleerde gelegd worden, zeggende „Lees toch dit;” en hij zou antwoorden: „Ik kan niet, want het is verzegeld.” Het boek zelf zou „aan eenen, die niet lezen kan,” gegeven worden; doch dat het gelezen zou worden, is duidelijk in vers 18 : „En te dien dage zullen de dooven hooren de woorden des books; en de oogen der blinden, zijnde uit de donkerheid en uit de duisternis, zullen zien. De zachtmoedigen zullen vreugde op vreugde hebben in den Heere; en de behoeftigen onder de menschen zullen zich in den Heilige Israëls verheugen.” Het voortkomen van het Boek van Mormon als „het hout van Jozef,” is ook voorspeld in Ezechiël 37 : 15-22. Het gesprek van Martin Harris met Prof. Anthon, zooals hierboven beschreven, vervult een deel dan de profetie van Jesaja; de andere gedeelten zijn vervuld geworden door het vertalen van het boek door een ongeletterd jongeling, de aanneming van hetzelfde door de zachtmoedigen en behoeftigen onder de menschen, en door het herstellen van het gezicht aan de blinden en het gehoor aan de dooven, die de woorden van het boek hebben gezien en gehoord en getuigenis geven van zijnen goddelijken oorsprong. Het „Hout van Juda” — de Bijbel, en het „Hout van Jozef” — het Boek van Mormon, zijn nu tot elkander genaderd, en zooals Ezechiël heeft voorspeld, zijn zij tot één geworden in de hand des Heeren, als een getuigenis van Hemzelven en van Zijnen Zoon Jezus Christus, in de laatste dagen.

De Getuigenis der Getuigen.

Als eene inleiding tot het Boek van Mormon is de getuigenis van drie getuigen, namelijk Olivier Cowdery, David Whitmer, en Martin Harris, gedrukt, waarin zij „met nederige woorden” verklaren, dat een engel Gods nederkwam uit den hemel, en de platen waarvan het boek vertaald was, bracht en voor hunne oogen ten toon spreidde; dat de stem Gods uit den hemel verklaarde, dat het door de gave en macht Gods was vertaald geworden, en hun gebod daarvan getuigenis af te

leggen. Ook is de getuigenis van acht getuigen gegeven, die de platen op een natuurlijke wijze gezien en in hunne handen hebben gehad, het graveerwerk daarop aanwezig, hebben onderzocht, en de vertaalde bladen hadden betast. Behalve deze getuigen, van God gekozen, om getuigenis van deze feiten te geven, hebben duizenden menschen, van verschillende nationaliteit, goddelijke getuigenis ontvangen, dat het boek waarachtig is, en dat Joseph Smith, die het door de gave Gods vertaald heeft, een waar Profeet was van God geroepen om de bedeeeling van de volheid der tijden te openen, het Eeuwige Evangelie, het eenige plan der zaligheid, opnieuw te verkondigen, de Kerk van Christus wederom op aarde op te richten, en den weg te bereiden voor de komst van Hem wiens recht het is om te regeeren, en voor de eindelijke verlossing der aarde van de zonde en van Satan, van duisternis en den dood. En een ieder die zonder vooroordeel het Boek van Mormon wil lezen en God aangaande deze zaak in geloof wil bidden, in den naam van Jezus Christus, zal gewisselijk een getuigenis van deszelfs waarheid ontvangen, en zal geleid worden in het pad tot de eeuwige zaligheid.

JOSEPH SMITH — „ALS GOED EN ALS KWAAD.”

Omtrent zeven jaren vóór de organisatie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, door Joseph Smith in 1830, deed de Engel Moroni hem eene voorspelling, die wij in de „Geschiedenis van de Kerk” Boekd. I, Hoofdst. II, aange teekend vinden, als volgt:

„Hij noemde mij (Joseph Smith) bij mijnen naam, en zeide tot mij dat mijn naam als goed en als kwaad zou gebruikt worden onder alle natiën, geslachten en talen.”

Bij de gelegenheid van den 100sten verjaardag van de geboorte van Joseph Smith, moge het niet misplaatst zijn om een paar uittreksels te geven van de geschriften van voornamelijk Hollanders van onzen tijd, die Utah bezocht hebben, en wier gezegden hun oordeel te kennen geven over Joseph Smith en het wonderbaar werk dat God door hem heeft tot stand gebracht.

Een dezer mannen, Dr. Hendrik P. N. Muller, schrijver van „Door het Land van Columbus” uitgegeven in 1905, wijdt in zijn boek een artikel aan „de Mormonen,” en komt tot deze conclusie:

„Men verbaast zich, dat een geheel ongeleerde, onbeschaafde knaap als Joseph Smith die heeft kunnen uitdenken en een kerk stichten, die nu, na drie kwart eeuw, nog bestaat en honderdduizenden vurige aanhangers telt, werkelijk godvruchtige, ernstige, achtenswaardige menschen. Ongetwijfeld moet Joseph Smith mijns inziens gerekend worden tot de zeer buitengewone mannen van de negentiende eeuw.”

Een andere schrijver, R. P. J. Tutein Nolthenius, bij verschillende gelegenheden van binnenlandsch belang speciaal Commissaris van H. M.

Koningin Wilhelmina, geeft in zijn boek, de *Nieuwe Wereld*, uitgegeven in 1902, een „avond” aan het onderwerp „de Mormonen.” Van een maatschappelijk standpunt oordeelende, geeft hij de volgende opsomming:

„Het Mormonendom doet ons onwillekeurig afvragen of de wijsheid onzer eeuw, die zichzelf onfeilbaar acht, wel veel meer is dan de aangewaarde geleerdheid van een jongen uit de laagste klasse der wereldschool; wijsheid, die hem hulpeloos laat, waar het de oplossing van sociale raadselen betreft. Gelukkig dat wij de ergernis van zóó onze onwetendheid te zien ontdekt, verbergen kunnen achter het masker der verontwaardiging over een polygamie, die bijna zuiverheid van zeden is tegenover wat de beschaafde wereld te aanschouwen geeft!” Deze schrijver geeft een overzicht van de vervolgingen, het lijden en de moeilijkheden, waartegen de Heiligen hadden te worstelen, en verklaart sommige van hunne sterke godsdienstige drijfveeren en begrippen van maatschappelijk samenleven, en eindigt met deze woorden: „Dat vooral bracht er toe, zoo lang stil te staan bij dit eigenaardige theologisch socialisme: het eenige socialisme dat inderdaad vruchtbaar is gebleken.”

Onware voorstellingen en onbekendheid met de feiten zelf zijn de oorzaken geweest, dat de naam van Joseph Smith door sommigen „als kwaad” wordt geacht. Maar de voorafgaande feiten toonen duidelijk aan, dat de bovenstaande voorspelling — ook in deze natie — desgelijks hare vervulling heeft „als goed.”

JACOB HAMPTON TRAYNER.

(*Uit het Engelsch overgezet.*)

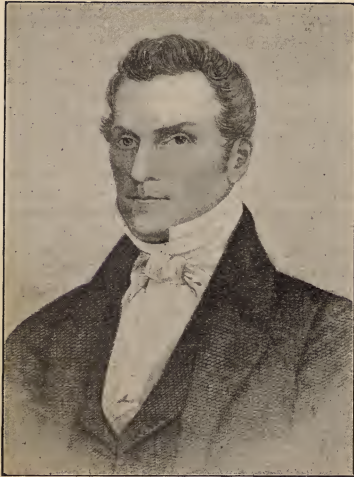
ZONDAGSCHOOL-SCHETSEN.

Zondagschool-schetsen voor het jaar 1906 zijn in de handen van den drukker, en zullen vóór het einde dezer maand in ons bezit zijn. Zij zullen door de zendingen te betrekken zijn à 5 cents per stuk.

Dit boekje bevat een handleiding voor de 1906-studiën van al de klassen onzer zondagscholen, behalve die der hoogste of Theologische Afdeling. Het handboek dezer klas voor het komende jaar is tamelijk uitgebreid, en zal ongeveer 85 pagina's groot zijn. Het wordt afzonderlijk uitgegeven, sterk ingenaaid in linnen, en zal 15 cents per stuk kosten. Behalve het vertalen uit het Engelsch, doen wij buitendien bijzondere moeite om het boekje zoo volledig mogelijk te doen worden, zoodat het ook zal kunnen strekken tot gebruik als een handboek van Schrift. aanwijzingen bij alle studie en gesprekken betreffende het Evangelie.

Wij verzoeken zondagschool-presidenten en zendingen, ons tijdig hunne bestellingen te doen geworden, om voor hunne eerste klaslessen in het nieuwe jaar gereed te zijn. En wij bevelen deze handleidingen verder aan alle belangstellenden aan.

JACOB H. TRAYNER.

HYRUM SMITH.

Naast de beeltenis van den Profeet Joseph Smith plaatsen wij die van zijnen broeder Hyrum, die op 27 Juni 1844 met hem den martelaarsdood onderging. Hyrum Smith werd 9 Februari 1800 te Tunbridge, Vermont, geboren. Ten tijde toen de profeet het Boek van Mormon van de platen vertaalde, sloot hij zich bij hem aan, en is hem en het goddelijke werk der Laatste Dagen onwankelbaar getrouw gebleven. Hij maakte zich bij zijne broederen bemind door zijne liefderijke en voortreffelijke eigenschappen. Deze werden bij God herdacht, en Hij openbaarde zich aldus: „Ik, de Heere, heb hem lief van wege de oprechtheid van zijn hart.” Hyrum Smith was, van het jaar 1841 tot zijnen dood, de Patriarch van de Kerk. Hij was de vader van Joseph F. Smith, de tegenwoordige President van de Kerk.

JOSEPH SMITH Jr.,
1805 — 23 DECEMBER — 1905.

„Welk Amerikaan uit de geschiedenis der 19de eeuw heeft den machtigsten invloed op zijne landgenooten uitgeoefend? Het is in geen geval onmogelijk dat het antwoord op deze vraag zal zijn: JOSEPH SMITH, DE MORMOONSHE PROFEET. . . . De man die in deze eeuw van vrij debat een godsdienst heeft opgericht, en door honderduizenden als een rechtstreeksch gezant van den Allerhoogste wordt gehuldigd, — zulk een zeldzaam wezen kan niet eenvoudig ter zijde gezet worden door zijne nagedachtenis stootende scheldnamen toe te werpen. . . . De allerwichtigste vragen die de Amerikanen elkander heden afvragen, hebben met dezen man te doen, en met hetgeen hij ons heeft nagelaten.”

JOSIAH QUINCY, in *Beelden uit het Verleden*.

(*Josiah Quincy was een voornaam geleerde van de Ver. Staten, en heeft den profet te Nauvoo bezocht.*)

KERSTMIS, EN HARE FEESTVIERING.

In het verre verleden der heidensche tijden besloten de volkeren van Noord-Europa, die de zon iederen winter verder en verder in den zuidelijken hemel zagen terugtrekken en daglicht en warmte van hen wegnemen, om vast te stellen wanneer die teruggang ophield en hun God weer begon tot hen te naderen om hen met zijn licht te zegenen. Volgens hunne waarnemingen had dit plaats op den 25sten December. Die dag werd ingesteld tot een dag van vreugde, vroolijkheid en feestviering. Hij werd ook gekozen als een dag van buitengewonen eeredienst aan hunne goden, en de plechtigheden duurden veertien dagen. *Yule* was de naam, dien zij aan dit winterfeest gaven, en het werd voor hen een der voornaamste feesten.

Een eeuw of twee na de geboorte van den Zaligmaker vierden de Christenen een dag als Zijn geboortedag. Of zij dit sedert den tijd der Apostelen hadden gedaan, is niet bekend. De viering van zulk een dag was ongeregeld, en althans eenige der kerken hielden hem in April of Mei. Hunne bekendheid met de toestanden in Palestina liet hun niet toe om het midden van den winter te kiezen, want de regens van dat jaargetijde zou het den herders onmogelijk gemaakt hebben om hunne kudden in de open velden te bewaken. Toen de poging werd gedaan om de noordelijke volkeren tot het christendom te bekeeren, stond het groote feest van de winter-zonnewending in den weg. De christenen overwonnen door eene listige en misschien wijze handeling deze moeilijkheid, door den 25sten December vast te stellen als de tijd voor de mis van Christus. Zij namen vele van de heidensche feestvormen over en zooals in andere aangelegenheden, waar hun godsdienst in botsing kwam met de heiden-leerstellingen en gewoonten, maakten zij eene minnelijke schikking. De heidenen konden bij de verwisseling hunne gewoonte handhaven, en daar de feestviering slechts een gebruik is dat niet door God was ingesteld, zooals b.v. de Sabbat, is de verzetting er van, van het eene gedeelte van het jaar naar een ander, niet van hoofdzakelijk gewicht.

Sedert die eerste tijden is Kerstmis met verschillenden ernst geëerbiedigd geworden. De Roomsche-Katholieke en verscheidene Protestantsche kerken beschouwen Kerstmis en Paschen als de heiligste dagen van het jaar. In plaatsen waar schouwburgen, wedrennen en andere vermakelijkheden op den Sabbat zonder eenige poging tot beteugeling in vollen gang waren, zijn die op Kerstmis ten strengste verboden. Iemand die op dezen dag zou werken, wordt als een heiden aangezien. Toen daarentegen de Puriteinen in Amerika aanlandden, vaardigden zij een besluit uit om Kerstmis af te schaffen en hen, die het zouden vieren, te straffen. Zij gedachten aan de betrekking van Kerstmis met het Heidendom, en verlangden die verhouding in de nieuwe wereld

niet te doen voortduren. Zelfs nu wordt in Amerika de dag door velen gebruikt tot vermaak en feestviering. Ook in Schotland is de eerbied voor het Kerstfeest niet groot geweest, en Nieuwjaarsdag is er de voornaamste feestdag van het jaar.

Wellicht is de middelweg tusschen deze twee uitersten het beste standpunt. Het gebruik heeft van dien dag gemaakt een dag van geluk, een tijd van geschenk-geven, van familievergaderingen, een tijd voor het genieten van de goede dingen des levens en van vrijgevigheid aan de armen. Er is geen reden, waarom hij somber zou gemaakt worden. De zoete herinneringen der kinderjaren en der jeugd nemen den gloed der warmte en der opgeruimdheid, die dezen dag kenmerken. En nochtans gelooven wij dat de Kerstmis niet aan luidruchtig vermaak behoort overgegeven te worden. Hoewel alle geleerden weten uit de geschiedenis, en de Heiligen der Laatste Dagen ook weten door inspiratie, dat de Verlosser niet op den 25sten December is geboren, is dit evenwel de eenige dag van het jaar die bepaald is geworden om die allerge-wichtigste gebeurtenis te vieren. Weliswaar gedenken wij Zijn leven en Zijnen dood iederen Sabbatdag, wanneer wij 's Heeren Avondmaal nuttigen, en wij behooren Hem iederen dag onzes levens te herdenken; maar de omstandigheden en de nederigheid Zijner geboorte, de gezangen van het hemelsche koor, worden duidelijker tot ons teruggebracht, en de lessen Zijner komst worden dieper in ons geprent door een dag van het jaar tot het vieren Zijner geboorte te hebben.

En terwijl Hij, dien wij vereeren, het niet bevolen heeft, kunnen wij, die Hem liefhebben boven allen op aarde en in den hemel, uitgenomen onze Vader, zeer wel de godsdienstige zijde van den dag op den voorgrond laten staan. Door tezamen te vergaderen, Zijnen naam prijs en lofliederen te zingen, en te bespreken hoe Hij op aarde kwam om een korte poos onder de menschen in het vleesch te vertoeven, of door in onze eigene huizen te lezen de aloude geschiedenis die bij elke her-lezing liefelijker wordt, kunnen wij het geluk van dien dag verhoogen, want ons geluk wordt niet volkomen gemaakt door de begeerten van den natuurlijken mensch te bevredigen. Kunnen wij grooter genoegen vinden, dan door de eeuwen heen naar Galilea en Judea teruggevoerd te worden en de gebeurtenissen zoo vol liefde, en het treurspel, te beschouwen? Wij kunnen naast de bevende Maria staan, toen zij de boodschap van den engel aanhoorde. Zij was met Jozef verloofd, en had in hare onschuld misschien nagedacht over de geheimzinnigheid van het moederschap, die weldra in haar eigen leven zou ontvouwd worden. Had zij ooit gedroomd, dat haar eerstgeborene zou zijn, niet de zoon van Jozef, maar de geborene van God, de Zoon des Allerhoogsten, de eeuwige Koning Jakobs? Waarschijnlijk niet, want van haren maagdelijken staat bewust, vroeg zij den engel: „Hoe zal dat wezen, dewijl ik geenen man bekenne?” Wij kunnen zijn antwoord hooren:

„De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom ook, dat Heilige, dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden.” En wij zijn getuige van hare onderdanigheid: „Zie de dienstmaagd des Heeren; mij geschiede naar uw woord!”

Wij kunnen haar volgen, terwijl zij zich haastte om Elizabeth te bezoeken, en voor de moeder van Johannes dien lofzang uitsprak: „Mijn ziel maakt groot den Heere!” En dan terug naar Nazareth, om den tijd der geboorte van het Kind Christus af te wachten. Eenige maanden later zien wij Jozef en Maria den langzamen, moeilijken tocht naar Bethlehem ondernemen, om zooals zij dachten, het bevel van César te gehoorzamen, maar in werkelijkheid opdat Jezus in de stad van Zijnen vader David mocht geboren worden, en opdat Zijne komst mocht zijn in de uiterste nederigheid. Wij kunnen ons voorstellen de bezorgdheid van Jozef en de smarten van Maria in hare hulpeloosheid, toen al de plaatsen waar menschelijke wezens herbergen voor hen gesloten waren, en zij genoodzaakt waren om bij het vee onderdak te zoeken. In de schemering van den nacht, ver van huis en vrienden, en in een stal, had Maria hare weeën en werd zij verlost, — de Zoon van God werd geboren. Een zwak, hulpeloos zuigeling was Hij, en wegens gebrek aan betere ruimte werd Zijn tengere vorm, in doeken gebakerd, in eene kribbe gelegd, — maar hemellichamen veranderden van plaats bij Zijne geboorte, en eene nieuwe ster werd voor de menschen zichtbaar, de westelijke helft van de wereld baadde zich in licht, hoewel de zon ter ruste was gegaan, en engelen van de hoven der heerlijkheid zongen een loflied dat zelfs de trage ooren der stervelingen bereikte.

Hij was meer dan koning; Hij was de Verlosser der wereld, de God des Hemels, door wien de aarde was geschapen; maar zij die naar den stal kwamen om Hem te aanbidden, waren de nederige herders uit het veld en vreemdelingen uit een afgelegen land. Doch wij mogen ze beschouwen als de uitverkorenen der aarde, want met de oogen van een wonderbaar geloof volgden de wijzen uit het Oosten de ster tot Bethlehem, en keerden zich niet af, maar offerden hunne kostbare geschenken, hoewel zij hunnen Koning vonden geboren van eene moeder uit het volk en onder eene beschutting voor dieren. De herders waren bevoorrecht om den engel te hooren verklaren: „Heden is u geboren de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids,” en het lied van de menigte des hemelschen heirlegers te hooren zingen: „Eere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de menschen een welbehagen!” Wij kunnen, indien wij willen, het kindeken volgen naar den tempel te Jeruzalem, en de zegeningen en profetiën van Simeon en Anna hooren; en daarna met Hem naar Egypte gaan, in de haastige nachtelijke vlucht, om de vreeselijke slachting der onnoozele kinderen, door Herodus ingesteld, te ontkomen.

Ja, Kerstmis is een feest dat wèl moge gevierd worden in gedachtenis aan onzen Heere; indien niet in den vorm van eene godsdienst-oefening in de Kerk, dan ten minste door onze gedachten en onze harten. En hoewel de menschen in het algemeen, schijnt het, meer haat dan liefde tegenover elkander koesteren, zouden wij bereid moeten zijn om de boodschap der engelen in hare volheid aan te nemen: „Eere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de menschen een welbehagen!”

Millennial Star.

JOSEPH SMITH, DE PROFEET.

Juist honderd jaren geleden, op 23 December, zag Joseph Smith het levenslicht te Sharon, een dorpje in den Staat Vermont, Ver. Staten van Amerika. Hij was bestemd om eene voorname en zeldzame rol in deze wereld te spelen.

Zooals het meerendeel der groote mannen, ontving hij zijne voorbereiding en eerste vorming in de school van hard werk in eengewoon bedrijf. De vader van Joseph Smith was een landbouwer, in bekrompen omstandigheden. Eenmaal in betere toestanden verkeerende, was hij als een gevolg van misplaatst vertrouwen, van het grootste deel zijner goederen beroofd geworden. De familie was eerbaar, deugdzaam en godvreezend, en al de leden van het gezin werkten met zelfopofferende toewijding samen om de verbroken welvaart weder op te bouwen. Tegenspoed verijdelde gedeeltelijk hun streven, en liet vader Smith zelfs niet toe om aan Joseph en de andere kinderen een volledige elementaire schoolopvoeding te verleenen. Dit alles had echter zijn doel. De familie leerde de les van de onbestendigheid der aardsche dingen en de feilbaarheid van de vriendschap der menschen, zooals in het bijzonder Joseph gedurende zijn leven zou ondervinden. Ook moest de diamant, die later zoo buitengewoon zou schitteren, niet gevormd worden bij het schemerlicht der wereldlijke kennis en het onzekere, twijfelachtige licht der theologische geleerdheid dezer eeuwen. Zijne ruwe natuurgedaante verkregen hebbende in de ruime, vrije natuur der frontieren, in de dichte nabijheid van den God der natuur, was hij een geschikt voorwerp voor de vorming en opvoeding door den Geest des lichts, die hem wilde gebruiken tot het ontvangen en bekendmaken van de eeuwige waarheden van het reine Evangelie, waarvan de tot de zaligheid noodige kennis en volmacht waren verloren gegaan.

In die dagen had er in dat gedeelte van het land een groote godsdienstige opwekking plaats en verscheidene sekten werkten ijverig tot het verbreiden hunner leer. De gezette ideeën der overleveringen op godsdienstgebied hadden, — evenmin als twijfel of ongeloof — den tijd niet gehad om in het ontwakende kinderhart hunne verstikkende

wortelen te dringen, toen Joseph Smith op 14½-jarigen leeftijd zich in het bosch afzonderde, en den raad van Jakobus 1 : 5 volgende, God om licht bad; en de Vader, met Jezus Christus — beiden omringd door heerlijkheid den glans der middagzon te boven gaand — aan hem verscheen, en op Jezus wijzende, zeide: „Deze is Mijn geliefde Zoon; hoor Hem!” De jongeling was in het gebed gegaan om uit te vinden, welke sekte de rechte was en bij welke hij zich mocht aansluiten. Toen hij van zijn ontsteltenis bekwam, herhaalde hij zijne vraag, en de Verlosser gaf hem te kennen; dat al de kerken waren afgedwaald, dat zij voor leering de geboden van menschen leeren, die eene gedaante van godzaligheid geven, maar de kracht derzelve verloochenen; en hij werd bevolen, zich bij geen harer te voegen.

Zijne onuitsprekelijke vreugde over de heerlijke openbaring en over de goddelijke aanwijzing voor zijne gedragslijn ontvangen, vonden tot zijne verbazing weinig beantwoording, want zijne vrienden, en zelfs zijne leeraren, die groote belangstelling in hem hadden getoond, keerden zich tegen hem, en hij werd een voorwerp van bepotting, haat en vervolging, daar hij de openbaring als een feit bleef verdedigen.

Drie jaren later openbaarde zich een engel aan hem, die hem aankondigde dat God een werk voor hem had om te doen. Hij werd in kennis gesteld met het bestaan van een verslag dat de volheid van het Evangelie bevatte en tevens een beschrijving der lotgevallen van een deel van het huis Israëls, de voorouders van de tegenwoordige Amerikaansche Indianen, en dat van hem zou verlangd worden om dit verslag te vertalen. De engel, wiens naam was Moroni, gaf hem belangrijke leering aangaande het Evangelie en de profetiën, herhaalde zijn bezoek tot viermaal, op 21 en 22 September van dat jaar, 1823, en toonde hem in visioen de plaats in de helling van den heuvel Cumorah, in den staat New-York, waar het verslag verborgen lag. Op bevel van den engel ging de jongeling van jaar tot jaar op denzelfden dag, 22 September, naar die plaats, waar de engel hem verdere leering gaf, tot hij hem op dien datum van het vierde jaar de platen ter hand stelde.

De jeugdige profeet was nu 22 jaren oud. De Heere had hem sedert zijn 14de jaar beproefd en hem tijd gegeven om zijn karakter te bevestigen en zijne getrouwheid te toonen, vóór Hij hem gebruikte. Al die jaren was hij bespot en mishandeld geworden, doch nu het bekend werd dat hij de platen had, werd hij aanhoudend vervolgd, en was hij verplicht van plaats tot plaats te vluchten om vijanden te ontwijken, die zochten de platen machtig te worden.

De vertaling geschiedde door de macht Gods, namelijk door inspiratie en het gebruik van de middelen ertoe geschikt. De profeet liet zich in het werk bijstaan door een schrijver, eerst Martin Harris, daarna Olivier Cowdery, die zijne dictatie opnamen. Gedurende dit belangrijke vertaalwerk deden zich dikwijls onderwerpen voor, die Joseph niet

begreep. Immer vertrouwende dat God hem zou antwoorden, — want daarvan had hij nu ondervinding — bad hij om licht over die punten. De Heere, noch Zijn engel, had hem de volle kennis van het Evangelie in eenmaal geschonken; dit ware te veel geweest om in eens te omvatten. Maar volgens het beginsel van alle opvoeding en ontwikkeling, openbaarde Hij hem de eene waarheid na de andere, en gaf hem het eene gebod na het andere, en den eenen graad van volmacht na den anderen, gedurende zijne gansche loopbaan, totdat de beginselen van het volle Evangelie waren geopenbaard en aangekondigd. Den 15den Mei 1829 verscheen aan Joseph Smith en Olivier Cowdery een ander hemelsch gezant met een bijzondere opdracht, n.l. Johannes de Dooper. Deze droeg over op hen door het opleggen zijner handen, het Aäronische Priesterschap, hun recht gevende tot de prediking der bekeering, en volmacht tot het doopen tot vergeving der zonden. Deze gezant werd weinige dagen later gevolgd door drie andere, de Apostelen Petrus, Jakobus en Johannes, die hen op dezelfde wijze tot het Melchizedeksche Priesterschap en het Apostelschap verordeneerden, opdat zij goddelijke aanstelling en macht zouden hebben om de verdere en hoogere zegeningen van het volmaakte Evangelie te bedienen.

Den 6den April 1830 werd de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen op den door openbaring aangewezen datum, te Fayette, in den Staat New-York, georganiseerd. Alzoo begon de steen die zonder handen uit den berg moest afgehouden worden, en de geheele aarde zou vervullen, te groeien, namelijk het Koninkrijk dat de God des hemels zou verwekken, en dat volgens belofte alle machten zou te niet doen, maar zelf in alle eeuwigheid zou bestaan, (Dan. 2 : 35, 41, 45), — een werk niet van de handen of wijsheid der menschen, maar begonnen door de macht en het licht der directe openbaring van den God des hemels. Deze is de bedeeling van de volheid der tijden. De man, die het gekozen instrument was tot een werk van zulk gewicht, mag misschien beschouwd worden als de grootste profeet, of de profeet met de grootste zending. Hij droeg de kenmerken, niet van een „Farizeër of Schriftgeleerde,” maar van een „machthebbende.” Hem volgden de wonderen en teekenen, die de Schrift aan de geloovigen van het ware Evangelie belooft. (Mark. 16 : 17, 18). Het groote bewijs van de goddelijke zending van Joseph Smith wordt verkregen door de toetsing; in oprechtheid, van zijne leer, volgens de voorwaarden aangegeven in Joh. 7 : 16, 17.

Van gestalte was Joseph Smith over zes voet lang, flink gebouwd en sterk. Zijne figuur was bevallig, en zijne houding majestueus van nature. Hij had een „eigenaardige uitdrukking waarop het oog gaarne met belangstelling rustte en nooit moe werd van t' aanschouwen. Zijn aangezicht was altijd zacht, minzaam, stralend van verstand en welwillendheid; vermengd met een blik van belangstelling en een onbe-

wusten glimlach, of opgeruimdheid, en geheel en al vrij van allen dwang en poging tot deftigheid." Zijne oogen schenen de harten der menschen te lezen. Zijn mond toonde kracht en zachtheid van karakter. Zijne manieren waren gemakkelijk en ongedwongen. Hij was nederig, zonder welke hoedanigheid het onmogelijk is het licht Gods te ontvangen. Hij was onzelfzuchtig, heldhaftig en onverschrokken, en bestrafte waar het noodig was, en zijne bestraffing was verschrikkelijk. Hij had eene oorsponkelijke, hem eigenaardige welsprekendheid. Hij was — volgens de wijze der wereld — ongeleerd in de wetenschap der menschen, maar hij sprak met God totdat menschelijke kennis voor zijne oogen een open boek werd, en het hemelsch licht blonk in zijnen geest.

Waarheid is machtig. Het Evangelie, door God van den hemel hersteld, wordt, als een gevolg van de zending van Joseph Smith, alom gepredikt, en de duisternis die de volken bedekt, wordt met een onweersaanbare, bestendige zekerheid verdreven, en dit werk zal voortgaan totdat de gansche aarde bedekt is met de kennis des Heeren. Dit is de belofte.

Het werk door Joseph Smith, den Profeet, opgericht, is nu in een bloeienden toestand, en zijn omvang neemt van jaar tot jaar toe. Het werd gevestigd ten koste van veel opoffering, ontbering, lijden, vervolging en menschenlevens. Terwijl de stichter, Joseph Smith, zijne getrouwe vrienden had, en velen zijne getuigenis aannamen, stond hij voortdurend in levensgevaar door de samenzweringen en duistere plannen van vijanden der waarheid. Maar tot zijne betekenisvolle zending voltooid en de oprichting van Gods werk der Laatste Dagen was volbracht, werd hij geregeld uit de strikken en handen zijner vijanden verlost. Daarna was zijn lot gemeen met het lot der profeten; op 27 Juni 1844 werd door zijne vervolgers zijn bloed gestort als eene bevestiging van zijne getuigenis; Satan werd niet verhinderd het leven van den Profeet Joseph Smith te eischen, als een offer in het groote werk waarvoor hij had gestreden. Toen hij zich overgaf, was het met deze woorden: „Ik ga als een lam ter slachting; maar ik ben zoo kalm als een zomer-morgen. Mijn geweten is vrij van schuld, en ik zal onschuldig sterven.”

I N H O U D:

Stralen van Levend Licht	Blz. 369	Joseph Smith Jr, (<i>Portret</i>)	Blz. 377
Joseph Smith — „Als goed en als kwaad”	„ 374	Kerstmis, en hare feestviering	„ 378
Zondagschool-Schetsen	„ 375	Joseph Smith, de Profeet.	„ 381
Hyrum Smith (<i>Portret</i>)	„ 376		

Uitgave van JACOB H. TRAYNER, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.